

N:o 133.

Af Herr Joh. Jonson: Angående åtgärder för Riksbankens förstärkande vid upphörande af de enskilda bankernas rätt att utgifva sedlar å tio kronor.

Uti Kongl. Maj:ts proposition, N:o 30, till senaste Riksdag, angående åtgärders vidtagande i och för upphörande af enskilda bankernas rätt att utgifva sedlar lydande å fem och tio kronor, förklarades »att så vida derjemte inom utgången af år 1882 sådana åtgärder för Riksbankens förstärkande vidtogos, som Kongl. Maj:t finner betryggande, förordna att nämnda bankers rätt att utgifva sedlar lydande å tio kronor skall upphöra senast inom 1882 års utgång.»

I anledning häraf beslöt Andra Kammarén »att åt fullmäktige i Riksbanken uppdraga att till innevarande års Riksdag inkomma med förslag till de åtgärder, hvilka blefvo behöfliga med afseende på Riksbanken, vid upphörande före utgången af år 1882 af de enskilda bankernas rätt att utgifva sedlar å tio kronor; men som Första Kammarén, enär den icke varit i tillfälle att pröfva förslaget, afslog den voteringsproposition, som af Sammansatta Utskottet, i anledning af detta beslut, föreslogs Riksdagen, så förföll frågan.

Då det emellertid måste vara af stor vikt att åtgärder i god tid vidtagas, hvarigenom Riksbanken sättes i stånd att ensam öfvertaga utgifvandet af sedlar å tio kronor inom den af Kongl. Maj:t antydda tid, men tvifvelaktigt kan vara huruvida Banko-Utskottet kan ega tillräcklig tid att ega åt en så omfattande fråga, anser jag att Riksdagen nu måtte lemna Bakofullmäktige ett sådant uppdrag, som det af Andra Kammarén vid senaste riksdag beslutade; hvarefter sedan Banko-Utskottet vid nästa riksdag granskat fullmäktiges förslag, Riksdagen då må kunna i ämnet fatta beslut. Jag vågar alltså föreslå,

att Riksdagen måtte i det bankoreglemente, som Riksdagen nu kommer att utfärda, uppdraga åt fullmäktige att till nästa Riksdag inkomma med förslag till de åtgärder, hvilka må anses behöfliga för Riksbankens förstärkande och dermed sammanhängande frågor på det att enskilda bankers rätt att utgifva sedlar å tio kronor må, på sätt Kongl. Maj:t vid sista riksdag föreslög, kunna upphöra före utgången af år 1882.

Om remiss till Banko-Utkottet anhålles.

Stockholm den 27 Januari 1880.

Joh. Jonson,
från Skaraborgs län.

N:o 134.

Af Herr Å. Andersson: Om rätt för parter och vittnen uti instämnda mål vid häradsrätt att före rättegångssammanträde erhålla underrättelse om dagen, då målet vid rätten förekommer.

Att det nya rättegångsväsendet vid häradsrätterna på landet är till förmån för de rättsökande, har erfarenheten redan visat, men det finnes dock en olägenhet för de rättsökande, som den lagstiftande makten borde taga i öfvervägande och på något sätt afhjelpa, nemligen den, att parter och vittnen icke få underrättelse om, hvilken dag deras mål förekomma till behandling, der sammanträdet räcker längre än en dag. Som vi veta, kunna somliga sammanträden afslutas på en dag, då andra åter kunna räcka 2 à 3 dagar, hvilket domaren icke på förhand kan beräkna. Således måste uti alla nya instämnda mål parter lika väl som vittnen